

ת"פ 29311/02/13 - מדינת ישראל נגד ניסים שבתי, אלירן שבתי - עניינו הסתיים, דרור שטרית

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 29311-02-13 מדינת ישראל נ' שבתי ואח' 31 דצמבר 2015

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

נגד

1. ניסים שבתי
2. אלירן שבתי - עניינו הסתיים
3. דרור שטרית

גזר-דין לעניין הנאשם 1

רקע - השתלשלות העניינים בהליך, כתב-האישום המתוקן והסדר הטיעון

1. הנאשמים 1 ו-3 (להלן גם: ניסים ו-דרור בהתאמה) הועמדו לדין ביחד עם נאשם 2 בכתב-אישום אחד. שלושת הנאשמים כפרו באשמה, התיק נקבע להוכחות, ובית-המשפט החל בשמיעת העדים.

2. ביום 4.5.2015 הוצג לפניי הסדר טיעון בעניינו של הנאשם 2, לפיו הנאשם 2 הודה בעובדות כתב-אישום מתוקן שהוגש בעניינו, ונקבע כי ביצע עבירה של התנגדות למעצר לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969. בהתאם להסכמת הצדדים אותה ראיתי לכבד, נמנעתי מהרשעתו של הנאשם 2 בדין, והטלתי עליו התחייבות להימנע מעבירה.

3. שמיעת העדויות המשיכה בעניינם של הנאשמים 1 ו-3, ניסים ודרור. בסופה של דרך, ביום 11.5.2015 - בטרם הסתיימה פרשת התביעה - הגיעו הצדדים להסדר-טיעון גם בעניינם של נאשמים אלה, וכל אחד מהם הורשע לפי הודאתו בעבירה של תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק).

4. בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודו ניסים ודרור, ניסים הוא אביו של נאשם 2, ודרור הוא חבר של נאשם 2. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הגיעו שוטרים של משטרה צבאית לביתו של ניסים, על מנת לעצור את בנו נחמן שהיה עריק מצה"ל. נחמן נתפס בביתו של ניסים, אולם השוטרים נאלצו לעזוב את המקום מבלי שהצליחו לעצור את נחמן, וזאת לאחר שניסים איים עליהם באמצעות סכין והם חשו סכנה לחייהם. בעקבות זאת, ביקשה

המשטרה הצבאית סיוע של משטרת ישראל.

ביום 10.7.2012, בסמוך לשעה 20:00, במהלך סיוע משטרת צה"ל לאיתור ומעצר עריקים, הגיעו שוטרי המשטרה הצבאית ו-6 שוטרים של משטרת ישראל (להלן: עדי, שלומי, יוסי, רועי, אריאל ו-טל, או השוטרים) לביתו של ניסים בירושלים. ניסים ודרור וכן נאשם 2 נכחו בבית אותה עת. השוטרים דפקו על הדלת והזדהו כשוטרים. הנאשם 2 ודרור פתחו את הדלת, בזמן שדרור החזיק בקסדת אופנוע. השוטר שלומי ביקש מדרור להניח את הקסדה, ולאחר שדרור סירב, לקח השוטר שלומי את הקסדה מידו. דרור הכה את השוטר שלומי באגרוף בפניו, והשוטר שלומי הפיל את דרור על הספה וניסה לעצור אותו. דרור בעט בשוטר שלומי בבטנו, והאחרון הפיל את דרור לרצפה והתיישב עליו על מנת לעצור אותו, תוך שהוא תופס את שתי ידיו. דרור המשיך להשתולל. השוטר יוסי, אשר הגיע לעזרתו של השוטר שלומי, נאלץ להכות את דרור במכת אגרוף לעבר פניו. כתוצאה מכך, נשבר אפו של דרור.

אותה עת, הצטרף ניסים לנאשמים והחל לתקוף את השוטרים. בתגובה, השוטר עדי ריסס לעברו של ניסים גז פלפל. בהמשך, רץ ניסים למטבח הבית, כשהשוטר טל בעקבותיו. ניסים נטל לידיו מערוך ממגירה במטבח, והשוטר טל שלף את אקדחו וכיוון אותו אליו, תוך שהוא מורה לו לשמוט את המערוך. ניסים עזב את המערוך והחל לרוץ. השוטר עדי ריסס לעברו גז פלפל וניסים המשיך בריצה לחצר הבית, שם שהה כלב מסוכן מסוג דוברמן. הכלב התקרב לדלת הזכוכית המובילה לחצר הבית, והשוטר עדי ריסס אותו. אותה עת יצא השוטר רועי אל החצר, והכלב נשך אותו ברגלו ופצע אותו. השוטר עדי סגר את דלת הזכוכית המובילה אל החצר, וניסים שבר אותה באמצעות קרש.

כאמור, ניסים ודרור הודו לפני במעשים אלה, והורשעו לפי הודאתם בעבירה של תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

5. הסדר הטיעון בין הצדדים כלל טווח עונשי מוסכם, במסגרתו המאשימה הגבילה עצמה לעונש של עבודות שירות, ואילו ההגנה נותרה חופשית בטיעוניה. יוער כי לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, הפניתי את ניסים ואת דרור לשירות המבחן, והוריתי על הכנת תוכנית של"צ בעניינם. בעניינו של ניסים הוגש תסקיר ותוכנית של"צ. אשר לדרור - שירות המבחן הודיע כי הוא הוזמן ליום אבחון מרכז ולא התייצב אליו, ולפיכך לא הוגש עד כה תסקיר בעניינו. בנסיבות אלה, טרם בשלה העת לגזור את עונשו של דרור, ומלאכת גזירת הדין כעת תתמקד בניסים (להלן גם: הנאשם).

טיעוני הצדדים לעונש

6. באת-כוח המאשימה, עו"ד מוריה הירש, עמדה על חומרת העבירה, על נסיבות ביצועה, ועל הערכים שנפגעו בגינה. לגישת המאשימה, מתחם העונש ההולם לעבירה של תקיפת שוטרים, נע ממספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, ובהתאם להסדר הטווח העונשי המוסכם בין הצדדים, עתה המאשימה להטיל על הנאשם מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

7. מנגד, הסנגורית, עו"ד חגית רזנברג, טענה כי מתחם העונש ההולם נע מאי-הרשעה ועד מאסר קצר בפועל. הסנגורית עמדה על מכלול הנסיבות לקולא בעניינו של הנאשם, ועתה להסתפק בעניינו במאסר מותנה.

עמוד 2

8. הנאשם עמד בדבריו לפניי על כך שהוא כיום אב ל- 8 ילדים וסב ל- 7 נכדים, וביקש להסתפק במאסר מותנה.

תסקיר שירות המבחן

9. מהתסקיר עולה כי הנאשם הוא בן 53, נשוי, אב לשמונה ילדים וסב לשבעה נכדים, עובד באופן מזדמן בעבודות שיפוצים. הנאשם תיאר מציאות חיים קשה של חובות כספיים והליכי פשיטת רגל. שירות המבחן התרשם כי גם ההליך המשפטי הנוכחי מהווה גורם של מתח ולחץ, וכי הנאשם מייחל לסיומו.

בכל הנוגע לעבירה בה הורשע - הנאשם לא נטל אחריות להתנהגות שיוחסה לו. הוא חש פגוע ומושפל מיחס השוטרים, וטען כי פעל בתגובה לכך שהותקף על-ידם. להבנת שירות המבחן, ברקע קיימת תחושת הזדהות עם הבן שהיה חייל עריק. בהקשר זה, ציין שירות המבחן כי לפי הבנתו, ענייניו של הבן מול שלטונות הצבא הוסדרו, ולפיכך הדבר לא מהווה יותר גורם סיכון להישנות העבירה.

שירות המבחן הוסיף וציין כי לפי הערכתו, יתכן קושי בביצוע ובהשלמה של צו השל"צ נוכח מציאות חייו של הנאשם. עם זאת, צוין כי הנאשם ביטא גישה מעשית והביע הסכמה לבצע צו של"צ. בהתאם לכך, הוכנה תוכנית של"צ עבורו שפורטה בתסקיר.

מתחם הענישה ההולמת

10. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

11. **הערכים החברתיים** המונחים בבסיס העבירה בה הורשע הנאשם, עניינם בהגנה על שלמות גופם של העוסקים במלאכת אכיפת החוק במהלך מילוי תפקידם, וכן שמירה על שלטון החוק ועל הסדר הציבורי. לצורך הגנה על ערכים חשובים אלה, ראה המחוקק לקבוע עונש מינימום של חודש מאסר לצד העבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

12. בחינת **נסיבות ביצוע העבירה** מעלה כי הנאשם תקף שוטרים שהגיעו לביתו לצורך מעצר של אחד מבניו שהיה עריק מצה"ל. בכתב-האישום המתוקן צוין כי הנאשם הצטרף לתקיפת השוטרים, אולם לא תואר מה היה חלקו בתקיפה. כתב-האישום מפרט כי בהמשך האירוע, הנאשם נטל לידיו מערוך, ושמת אותו רק לאחר שהשוטר טל כיוון לעברו אקדח (לא נטען כי הנאשם עשה שימוש כלשהו במערוך). בהמשך, לאחר שהשוטר עדי ריסס לכיוונו של הנאשם גז פלפל, רץ הנאשם לחצר ביתו, שם שהה כלב דוברמן. הכלב נשך את השוטר רועי ופצע אותו. בתגובה, סגר השוטר עדי את דלת הזכוכית המובילה אל החצר, והנאשם שבר אותה באמצעות קרש.

יוער כי בתחילתו של כתב-האישום המתוקן מתואר מקרה קודם בו הגיעו שוטרים צבאיים לביתו של הנאשם כדי לחפש את בנו העריק, ונטען כי הנאשם איים עליהם באמצעות סכין. יודגש כי לנאשם לא יוחסה כל עבירה בגין אותו אירוע קודם. אף לא ברור מעובדות כתב-האישום המתוקן כמה זמן חלף מאז אותו אירוע, ועד ביצוע העבירה של תקיפת שוטרים בגינה הורשע הנאשם.

דומה כי על החומרה הטמונה במעשי הנאשם, ועל עוצמת הפגיעה בערכי שלטון החוק, אין צורך להכביר במילים. לצד זאת, יש לתת את הדעת לכך שכפי הנראה, למעשיו של הנאשם לא קדם תכנון מראש, שכן השוטרים היו אלה שהגיעו אל ביתו ונכנסו פנימה במסגרת תפקידם. כמו כן, המעשים לא לוו בתחכום מיוחד, והנאשם לא תקף את השוטרים באמצעות כלי נשק קר או חם. זאת ועוד; לא נטען כי האלימות של מי מהנאשמים גרמה לחבלות או לפציעות לשוטרים (למעט השוטר רועי שיצא לחצר הבית, וננשך על-ידי כלב הדוברמן שהיה שם). אף לא נטען כי מי מהשוטרים נזקק לטיפול רפואי. הנאשם עצמו רוסס בגז פלפל במהלך האירוע.

13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בנוגע לעבירה בה הורשע הנאשם (תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין שהנה עבירת עוון) מעלה כי בתי-המשפט נוהגים להטיל בגין עבירה זו עונשים הנעים מהטלת ענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, ועד חודשים ספורים של עונש מאסר בפועל.

14. בהתחשב בעיקרון ההלימה המהווה עיקרון מנחה בענישה; בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה; וכן בהתחשב בענישה הנוהגת; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם במקרה דנן, נע מענישה מוחשית משמעותית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, ועד מספר בודד של חודשי מאסר בפועל**. לא ראיתי לחרוג ממתחם זה לקולא או לחומרה.

קביעת העונש המתאים

15. כידוע, לצורך גזירת העונש בגדרי המתחם שנקבע, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין:

לחובת הנאשם, עומדים חומרת המעשים וכיעורם. אלה מצדדים בהשתתפות ענישה מוחשית שיהיה בה כדי להעביר מסר עונשי ברור שירתיע מפני הישנות המעשים.

לקולא, התחשבתי בנתונים הבאים: ראשית, הנאשם הודה בעובדות כתב-האישום המתוקן (אף כי בשלב דיוני מתקדם של ההליך).

שנית, נתתי דעתי לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי. מאז האירוע חלפו למעלה משלוש שנים, במהלכן הנאשם לא הסתבך בכל הרשעה נוספת.

שלישית, התחשבתי בגילו של הנאשם, במצבו המשפחתי והכלכלי, וכן בנסיבותיו האישיות כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

16. בסיום הדברים, אראה להתייחס לשיקולי אחדות בענישה ביחס לנאשם 2 (שהוא בנו של הנאשם שלפני). כפי שפורט בפסקה 1 לעיל, בנוגע לנאשם 2 הגיעו הצדדים להסדר-טיעון אותו ראיתי לכבד, בדבר אי-הרשעה והתחייבות להימנע מעבירה. בעניינו של נאשם 2, נימקה המדינה את ההסדר אליו הגיעו הצדדים בקשיים ראייתיים וכן בחלקו היחסי של הנאשם 2 באירוע. השוואה בין חלקו של הנאשם שלפני (ניסים) לבין חלקו של הנאשם 2, מעלה כי אכן חלקו של נאשם 2 באירוע היה מצומצם יותר. בנוסף, אזכיר כי בעניינו של נאשם 2 הושגה הסכמה עונשית בין הצדדים, מה שאין כן בעניינו של הנאשם שלפני. בהתחשב בכל אלה, אין מקום לזהות בענישה בין הנאשם שלפני לבין הנאשם 2. אף הסנגורית לא טענה בהגינותה אחרת.

17. באיזון בין מכלול השיקולים האמורים, וכשלנגד עיני גם העונש שהושת על נאשם 2 בפרשה, ראיתי להעמיד את עונשו של הנאשם בטווח התחתון של המתחם ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף שהמליץ שירות המבחן, וכן מאסר מותנה הצופה פני עתיד.

סוף דבר

18. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות, על-פי התכנית המוצעת בתסקירי שירות המבחן. שירות המבחן יפקח על עבודת הנאשם ויהיה רשאי לשנות את מקום ההשמה במידת הצורך.

הנאשם מוזהר כי אם יפר את צו השל"צ תימסר הודעה על כך לבית-המשפט, אשר יהיה מוסמך לקיים דין מחודש בגזר-הדין.

ב. מאסר על-תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שנתיים מהיום, לא לבצע עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר על-תנאי לתקופה של חודשיים למשך שנתיים מהיום, לא לבצע עבירת אלימות מסוג עוון.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ט טבת תשע"ו, 31 דצמבר 2015, במעמד הצדדים.

עמוד 5